

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010153
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010153.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. decembra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

H. R.,

nar. XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom T. nad T., M.R. R. XX/XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/50/2020 zo dňa 14.10.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 3T/50/2020, zo dňa 14.10.2020 bol obžalovaný H. R. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona na skutkovom základe, že dňa 29.04.2020 v čase približne o 21.00 hod. v T. nad Bebravou na ul. M. R. R. XXC v obývačke bytu na 1. poschodí po tom, ako mu poškodený D. W. ukázal dva lovecké nože ako dedičstvo po otcovi, bez zjavnej príčiny a pod vplyvom alkoholu chytil do pravej ruky jeden z týchto loveckých nožov v celkovej dĺžke 30 cm, poškodeného sotením zvalil na gauč a lovecký nôž mu priložil pod krk so slovami: „Ak budem chcieť, tak ťa tu podrežem.“, v dôsledku čoho sa poškodený začal brániť a pri tejto obrane mu spôsobil na ľavej ruke v hornej časti povrchovú reznú ranu v dĺžke približne 3 cm, na vonkajšej strane dlane ľavej ruky odreninu kože a na vnútornej strane bicepsu pravej ruky povrchovú reznú ranu, približne 2 - 3 cm, čím vzbudil u poškodeného dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a spôsobil mu zranenie, ktoré si nevyžiadali ošetrovanie lekárom.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písm. n) Trestného zákona a § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný. Odvolanie podal čo do výroku o treste, ktorý považuje za neprimerane prísny. Pri jeho ukladaní neboli zohľadnené všetky zákonné kritéria uvedené v ustanovení § 34 Tr.zák. Preferovaná bola len represívna stránka trestu. Aj trestom s podmienčným odkladom jeho výkonu by sa dosiahol výchovný účel trestu. Nemožno prehliadnuť, že je 6 mesiacov vo výkone väzby. Boli u neho splnené

a podmienky na použitie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr.zák., keďže mu súd priznal dve poľahčujúce okolnosti a neboli mu zistené žiadne priťažujúce okolnosti. Zároveň zdôraznil, že sa na neho hľadí ako na netrestaného, a za nezávažný priestupok mu bola uložená len sankcia 20 Eur. Súd prvého stupňa nezohľadnil ani jeho osobné pomery, nakoľko je otcom troch detí, ktorých je živiteľom, a je v ich záujme, aby nebol zbytočne vo výkone väzby alebo trestu. Poukázal na ustanovenie § 34 ods 3 Tr.zák., podľa ktorého má mať trest čo najmenší vplyv na rodinu páchatela a jemu blízke osoby. Tiež zdôraznil, že jeho trestný čin nezanechal závažný následok, nakoľko poškodený komunikuje s jeho družkou, a vyslovil sa, že sa na obžalovaného nehnevá, a že nechce, aby bol obmedzovaný na osobnej slobode. K vlastnému skutku pristúpil sebakriticky, priznal sa a predpokladal, že mu bude uložený miernejší trest. Súd argumentuje jeho nekritickosťou voči závislosti na alkohole, s čím sa nestotožňuje. Znalec ho v posudku neoznačil za nebezpečného, popísal ho ako osobu, ktorá sa vie a môže zdržať požívania alkoholu. Je ochotný sa podrobiť liečbe. Už 6 mesiacov abstínuje bez akýchkoľvek problémov. Navrhol zrušiť výrok o treste a uložiť mu miernejší trest na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor. Uviedol, že v trestnej veci bolo vykonané dostatočné dokazovanie v miere potrebnej na rozhodnutie. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, je však potrebné zdôrazniť, že trestný čin spáchal so zbraňou, a v dôsledku toho došlo k poraneniu poškodeného. To, že zranenia poškodeného neboli závažné je otázkou náhody. Po skutku bolo obžalovanému namerané 1,33 mg/l alkoholu v dychu. Obžalovaný je podľa znalca závislý na alkohole a marihuane. Hoci sa na neho hľadí ako na netrestaného, bol postihnutý aj za priestupok proti verejnému poriadku za nezhody s inou osobou. Navrhol preto odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval. Uviedol, že sa cíti vinný, navrhol, aby mu súd uložil podmienene odložený trest. Počas pobytu vo väzbe sa poučil, a chcel by sa začleniť do normálneho života.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia obžalovaného o vine správne v rozsudku uznal vinu obžalovaného. V tomto rozsahu nebolo možné s poukazom na vyhlásenie obžalovaného odvolaním napadnúť výrok o vine.

K vytýkaným chybám v odvolaní obžalovaného týkajúcim sa výroku o treste je potrebné uviesť, že odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa na hodnotení osoby obžalovaného, vrátane priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. Súd prvého stupňa pritom svoj názor na osobu obžalovaného, ale aj na primeraný trest za trestný čin obžalovanému kladený za vinu správne a dostatočne presvedčivo odôvodnil.

Obžalovaný je osobou závislou na alkohole a marihuane, pričom liečbe závislosti neprispel pobyt vo väzbe, ako to sám tvrdí, pretože tento je len vynútenou abstinenciou. Znalec obžalovaného popísal ako osobu, ktorá mala vedomosť o účinkoch alkoholu na organizmus, za svoje konanie pod vplyvom alkoholu bol plne zodpovedný, pričom uvedené okolnosti spoločne dávajú komplexný negatívny obraz o obžalovanom. Jeho konanie od menej závažnej trestnej činnosti, pre ktorú bol už v minulosti súdne trestaný /hoci odsúdenia má zahladené/ vygradovalo pod vplyvom alkoholu, či jeho závislosti na marihuane k násilnej trestnej činnosti. Skutočnosť, že jeho trestný čin nemal závažnejšie následky na zdraví poškodeného, ktorý utrpel len zranenia povrchové, ako vo svoj prospech argumentoval obžalovaný je dôsledkom toho, že sa poškodený voči konaniu obžalovaného aktívne bránil. Tu bolo potrebné prisvedčiť argumentom prokurátora, že uvedená skutočnosť bola otázkou šťastia a náhody a nie okolnosťou, ktorú ovplyvnil obžalovaný.

V súlade so závermi znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva bolo aj uloženie protitoxikomanického ambulantného liečenia, ktorého absolvovanie je nevyhnutné na to, aby sa obžalovaný zbavil závislosti, ako zjavného spúšťača ním páchanej trestnej činnosti.

K obžalovaným prezentovanej snahe, že pokiaľ by mu bol ukladaný podmiennečne odložený trest, zaradí sa do normálneho života nakoľko na jeho výživu sú odkázané 3 maloleté deti je potrebné uviesť, že ide o formálne, ničím nepodložené tvrdenia. Obžalovaný bol pred vzatím do väzby osobou dlhodobo nezamestnanou, nemal osvojené pracovné návyky, poberal len sociálnu podporu. Sám udával, že z dôvodu Corona vírusu konzumoval alkohol, fajčil marihuanu a žil teda záhaľčivým spôsobom života osoby závislej. Ani vo výkone väzby neprejavil snahu o pracovné zaradenie, čo odporuje tvrdeniam obžalovaného uvedeným v odvolaní.

Prvostupňový súd mu navyše ukladal trest odňatia slobody v blízkosti dolnej hranice podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. upravenej trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov. Je potrebné uviesť, že takýto trest mu bol uložený práve z dôvodu vyhlásenia o vine, ktoré dal súdu na hlavnom pojednávaní, pretože v opačnom prípade by za ním spáchaný trestný čin /násilnej povahy a so zbraňou / do úvahy prichádzal trest prísnejší.

Nemožno nič vytknúť ani zaradeniu obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňa stráženia, keďže nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Prvostupňovým súdom mu uložený trest odňatia slobody s poukazom na všetky uvedené skutočnosti zodpovedá osobe obžalovaného, jeho predchádzajúcemu životu, okolnostiam skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil, ale aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Zároveň je takýto trest vymieraný v súlade so všetkým kritériami na ukladanie trestov uvedenými v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. aj vyslovene potrebný na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné, a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.